

Ziekenhuis

Het kan natuurlijk niet uitblijven dat ook ik eens mijn hersenen laat spinselen over het ziekenhuis boven de Westerschelde, het ‘Admiraal de Ruyterziekenhuis’. De grootste zeeheld in onze vaderlandse geschiedenis heeft nooit kunnen bevroeden dat er in de eenentwintigste eeuw nog eens een ziekenhuis naar hem zou worden genoemd. Op 22 april 1676 werd hij bij Syracuse geraakt door een kanonskogel van Franse afkomst, die zijn been eraf rukte en hij stierf zonder behoorlijke medische verzorging op het dek van zijn schip. Zijn begrafenis was een groots evenement en de Nieuwe Kerk in Amsterdam werd voor de zoon van een Vlissingse bierdrager zijn laatste rustplaats.

Er was eens een ex staatssecretaris, Hans Simons en origineel van Renesse, die directeur werd van de Oosterscheldeziekenhuizen. Het was een man met een, niet altijd even succesvolle, dadendrang en die kwam tot het besef dat de ziekenhuiszorg in onze waterrijke provincie beter kon en moest. Hij bracht die ideeën over op allerlei andere mensen en het gevolg was dat er in de hele provincie hardop nagedacht waar het met de ziekenhuizen naar toe moest en onder leiding van ene professor Vierhouten werd er geconcludeerd dat er in Zeeland één ziekenhuis moest komen met verschillende vestigingen. Zeeuws Vlaanderen kwam meteen in opstand en viel af. Boven de Westerschelde echter ging het proces in een onstuimige vaart door en we weten allemaal wat dit allemaal teweeg bracht en nog brengt. Het idee was op zich wel goed, maar de uitwerking liet, zacht gezegd, nogal te wensen over. Onze Walcherse provinciegenoten kwamen massaal in opstand omdat zij een ziekenhuis zouden krijgen waar geen moeilijke ingrepen zouden plaatsvinden, want die waren bedacht om dat in het Bevelandse Goes te doen. Zij vonden dat dit laatste allemaal op hun ‘Tuin van Zeeland’ moest gebeuren, want in de zomer waren zij het dichtst bevolkte eiland en zij hadden zo wie zo al de meeste inwoners en dus recht op de alle zorg direct bij de hand. En de rest van de niet Walcherse Zeeuwen? Nou die moesten en moeten dan maar naar Walcheren komen. Petities, actiecomité’s en demonstraties waren schering en inslag. De Provinciale Walcherse Courant voor Zeeland en Omroep Zeeland deden ook een duit in het zakje en de beer was los. De bestuurders vanaf de voormalige staatssecretaris tot aan de huidige chef krijgen bakken vol kritiek over zich uitgestort. Er zit best wel terechte kritiek bij, maar vaak is het meer een soort drek dat weinig met de hoofdreden van de fusie heeft te maken.

Kleine bijkomende gebeurtenissen worden enorm uitvergroot en opgeblazen, waardoor het hoofddoel: **betere zorg voor de Zeeuwse patiënten**, uit het oog wordt verloren. En dat is jammer, want als nu **alle** Zeeuwen het eilanddenken achter zich zouden laten en net zo breed gaan denken als de Zeeuwse vergezichten zijn, kunnen binnen een redelijk snelle termijn de plannen verwezenlijkt worden en in Middelburg binnen de grenzen van de gemeente Vlissingen een goed uitgerust ziekenhuis gebouwd worden, dat ook nog betaalbaar is en waarbij in de Goese vestiging de moeilijke en ingewikkelde gevallen behandeld kunnen worden.

Aan de bemanning zal het niet liggen. Zelf de laatste maanden intensief in Goes en Vlissingen de gebouwen bezocht hebbend en de daar aanwezige artsen en hun helpers van hoog tot laag meegemaakt hebbend, kun je alleen maar tot de conclusie komen dat het als het aan deze mensen ligt mogelijk is om Michieltje, die aan het grote wiel draaide een ziekenhuis te geven dat zijn naam waardig is en dat niet sneuvelt in goede bedoelingen, maar met net zo’n vaste hand geleid wordt als hij in zijn dagen de vele zeeslagen leidde die zijn vloten stredden en wonnen. En ‘lukt het vandaeg niet dan lukt het mergen’ ofwel ‘Luctor et Emergo! Op uw gezondheid!

Augustinus